

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 87/2023-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 8 T 54/2022 z 2. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .
2. Žiadosti [REDAKOVANÉ] o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 30. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj porušenia zákazu mučenia podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 8 T 54/2022 z 2. novembra 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Navrhuje odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku a priznať mu finančné zadosťučinenie v sume 35 000 eur. Taktiež požiadal o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie o jeho ústavnej sťažnosti.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnutým rozsudkom bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania úmyselného trestného činu, za čo mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že jeho priznanie bolo vynútené pod nátlakom obmedzenia kontaktu s jeho rodinou, ako aj z iných dôvodov. Taktiež bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože mu okresný súd odmietol vymeniť obhajcu s akademickým titulom Mgr., nie JUDr., a že tento obhajca mu ani nebol počas celého konania k dispozícii. Ním údajne spáchaný trestný čin bol navyše nesprávne právne kvalifikovaný a jemu uložený trest je neprimeraný. Prepadnutie veci (mobilného telefónu) bolo nezákonné.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru napadnutým rozsudkom.

III.1. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa:

5. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

6. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (IV. ÚS 236/07).

7. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že sťažovateľ mal možnosť podať proti napadnutému rozsudku odvolanie a námietky prednesené vo svojej ústavnej sťažnosti adresovať príslušnému odvolaciemu súdu. Z ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, či sťažovateľ túto možnosť aj reálne využil. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ sa vzdal možnosti podať proti napadnutému rozsudku odvolanie a že napadnutý rozsudok tak nadobudol právoplatnosť 2. novembra 2022.

8. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

10. Sťažovateľ ústavnému súdu nevysvetlil, prečo sa vzdal možnosti podať odvolanie proti ním napadnutému rozsudku, a už vôbec nevysvetlil, prečo by v jeho situácii prichádzal do úvahy postup podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavnú sťažnosť bolo preto potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku tohto uznesenia).

III.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

12. Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie o jeho ústavnej sťažnosti.

13. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

14. Odhliadnuc od prípadného splnenia prvej podmienky, ktoré nebolo pred ústavným súdom preukázané, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže na základe už uvedeného ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

15. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu